

രാജ് മോഹൻ

വീട്-തൃപ്പൂർ-കുടന്തല്ലൂർ. എം.കോം ബിരുദാനന്തര ബിരുദാരിയാണ്. ഫിനാൻസ് ഓഫീസറായി പ്രവർത്തിക്കിലാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്. അക്ഷരമുദ്രയുടെ കാവുസമാഹാരമായ ഏഴുമുദ്രകൾ; മഴ തുള്ളി പബ്ലിക്കേഷൻസ് കമ്പി, കവിതാ സമാഹാരങ്ങളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രമുഖ സാഹിത്യ സ്ക്രൂഗാധാര “പ്രതിപിപി” തിലുടെ നിരവധി രചനകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘അക്ഷര’ ഓൺലൈൻ മാസികയുടെ എഡിറ്ററായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മുഖ്യധാരയിലും നവമാധ്യമങ്ങളിലും കമ്പയും, കവിതയും എഴുതുന്നു. ആമസോണ് എന്ന പ്രസംഗകരിലും 10 പുസ്തകങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആമസോണിലെ ഇട്ടെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങൾ www.amazon.com/author / rajmohan എന്ന വെബ് സൈറ്റിലും ലഭ്യമാണ്.

പ്രഖ്യാത വിരഹം

പ്രഖ്യാത ഒരിക്കലെലാറു
കമയായ് നമ്മതേതകെയത്തുന്നു.
അത് നാം കണ്ണ ഒരുസിനിമയിലെ
കമപോലെയായിരിക്കാം

പ്രഖ്യാത നാം വായിച്ച്
മുതൽക്കുമെകൾപോലെ ഒന്നായിരിക്കാം
എന്നുമൊരു സത്യമാകാൻ നാം
കൊതിക്കുന്ന ഒരു ധമാർത്ഥ കമ
നമ്മുടെ ഇഷ്ടങ്ങളിലേറ്റവും
വലുതായി തീരുന്നു പ്രഖ്യാതമനും
അറിയാതെ എപ്പോഴോ
നമ്മതേതകീ വരുന്നു പ്രഖ്യാതം

പക്കഷ നാം ഇഷ്യാടപ്പുടാതെത്തും
വിരഹവുമൊരു സത്യമാണ്
കണ്ണുനീരിൽഎ നനവുള്ള
സത്യം പ്രണയവുമായ് എന്നും
പോരാടുവാനെത്തുനീ വിരഹം

അതുകൊണ്ടാവാം എന്നും
പ്രണയകമകളും വിരഹം
നിന്നെത കമകളും
ഹിറ്റാകുന്നു സിനിമയിലും
സീരിയലിലും

ഇന്നിരേ സിനിമയിലും
സീരിയലിലും പ്രണയവും വിരഹവും
ആദ്ദേഹംമാക്കുന്നു
പുതു തലമുറ

അന്ന് പ്രണയവും വിരഹവും
ആദ്ദേഹനൊരു വികാരമായിരുന്നു
നെമ്പുതകർക്കും ഒരു വേദനയായിരുന്നു

നിയൈൻ പ്രിയ കവി

നീയറിയാതെ ആദ്യം നിരേ അക്ഷരത്തെയും
പിന്നിടപ്പോഴോ നിന്നെന്നും ഞാൻ
പ്രണയിക്കുന്നവൾ ആയിത്തീർന്നു.

എരേ ആത്മാവിഡേ ആദ്ദേഖിലെവിഡേയോ
നന്നെത മിശികളാൽ നിന്നെ ഞാൻ
അനുസ്ഥിതം വായിക്കുകയായിരുന്നു.

നിൻ കവിതകളിലും നിരേ സാമീപ്യം
എന്നിലൊരു വർഷപാതമായ് പതിക്കുകയായിരുന്നു.

മഷിത്തുള്ളിയിലെന്നും നീ തീർത്ത
ഓരോ വർകളിലും ഞാൻ നിന്നിലെന്നായ്
അലിയുവാൻ മോഹിക്കുന്നവൾ ആയിത്തീരുകയായിരുന്നു

കാവ്യ വർണ്ണങ്ങളാൽ നീ തീർത്ത കവിതയായ്
മനസ്സാം വർണ്ണങ്ങളാൽ നിന്നക്കായ് എന്നും പ്രണയക്കുടാരം
തീർക്കുന്നവൾ ഈ ഞാൻ
നിൻ പ്രണയത്തുലികയിൽ
നീയറിയാതെ അനുരാഗലോലയായ്

അറിയാതെ അലിയുനവർ, ഈ താൻ
എഴുതിത്തീരാതെ നിബളേ രാവിൽ
സപ്പനം വിരിയുമാ മിശികളിൽ
കുളിരായ് എന്നും നിനെ,
പുതയ്ക്കുനവർ ഈ താൻ.

പ്രണയമായ് നിൻ തുലികയാലെ ചീച്ച കവിത.
മഹംചാലിച്ച എൻ മിശികളാൽ വായിക്കവേ
ജമജമ്മനരങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് നിനെപ്പോഴോ താൻ
നിനെ ആവാഹിച്ച.

എൻ ഹ്യൂദയത്തിൽകൂടിയേറ്റവർ എന്നിയുനു
നീയോ എനിക്കു പ്രിയ കവിയായ്
എനിലെ മോഹങ്ങൾക്ക് കവിതയാലെംബു
സപ്പനചീരകുകൾ എനിനു നല്കി.

അറിയുക, പ്രണയത്തിന്റെ ആ പറുദീസയിൽ
എനിക്കൊപ്പും നീയും പാറുനവൻ
പുതത് വിടർന്ന എൻ സപ്പനമാം
പുവിലെ മലരുകളിൽ
മധുശലഭമായ് പാറിട്ടും
കവിതയായ് പ്രണയാമൃതം നുകരുനവൻ നീ
എൻ ഇടനെമ്പിനുൾപ്പെട്ടകമാകും
ഇടവപ്പാതിയായി നിൻ മനോഹര
കവിതകളെനും എനിൽ തോരാതെ പെയ്തു
നിന്നുനു ഒരു പേമാരിയായ്
കാവ്യമായ് ആദ്യ പ്രണയത്തിൻ വേവുകൾ
അശിയായ് എനിലെനും
ഉള്ളിൽ കൈഡാതെ സൃഷ്ടിക്കുനവൻ നീ

എൻ ഹ്യൂദയം എനോ തീരെഴുതിയ വിശാസ
പ്രമാണങ്ങളാൽ നീ തീർത്തു
നിന്റെ മഹത്തിന്റെ കുട്ടിൽ എനെ ഏകയാക്കി
നീയെഴുതുനു
പ്രണയ നോവൽ എനെ
നിന്തയ്ക്കുന മനോഹര കവിത.

മധുരമുറുമാരു പഴത്തിന്റെ രൂചിയായ്
എൻ സിരാതത്രികളെ ത്രസിപ്പിച്ച്
എൻ കനവുകളിൽ ചുഗിപ്പടരുനു
നീയെഴുതും പുതിയ കവിതകളെനും

ഓൺമേ വരിക നീ...

വരിക നീ പൊന്നോൺമേ
ഇന്ത്യൻവർ ചിങ്ങത്തിലോരു
ആദ്ദോഷത്തേരോരുക്കമൊയ്യ്
നമതൻ കമയുമായ്
മാവേലിതൻ കാലത്തിലേക്ക്
തിനയില്ലാതിരുന്നാരാ കാലത്തിൻ മേൻമ
ഇന്തലമുറിയോട് ചൊല്ലാൻ വരിക നീ
വരിക പൊന്നോൺമേ
കള്ളിവും ചതിയുമില്ലാത്താരാ
ഭൂതകാലത്തിലേക്കിന്നും
വഴിക്ക്ലുമായ് കാത്തിരിക്കുന്നു
പ്രജകളാം ഞങ്ങളിന്നും
വരിക മാവേലി
പുസ്തക ചിന്തകളിലോ
ഒരാഴിവു കാലമായി
ആശക നീക്കി
ആദ്ദോഷ കാലവുമായ്
വരിക പൊന്നോൺമേ
ജാതിതൻ വേലിക്കെട്ടില്ലാത്ത
സ്നേഹമാം വൻമതിലിലോ
തീർക്കുന്നു സ്നേഹ സന്ദേശവുമായ്
വരിക പൊന്നോൺമേ
തുന്നയും തുളസിയും
മണ്ണില്ലും മന്നില്ലും വിരിയിക്കാനായ്
പുതുപുകൾ ഏറെ
വാരി വിഭർത്തി പുകളെമാരുക്കാനായ്
കാലാലട്ടങ്ങളുടെ ഓടപ്പാച്ചില്ലും
ഇന്ത്യ...നമ നിറഞ്ഞ ഓണാദ്ദോഷം
നിലകാതിരിക്കുമ്പോൾ മാമലകളുടെ
നാട്ടിലെന്നു നാം തീരുമാനമെടുക്കുക.
പാടുക നാമൊന്നായി
വരികപൊന്നോൺമേ.

പ്രണയമേ നിനക്കായ്

കാത്തിരിപ്പാൻ
കാതോർത്തിരിപ്പാൻ
പ്രണയമേ നിൻ വിളിക്കായ്
ആരാൻ നീ? അറിഞ്ഞിലു
തിരയുന്നു ഞാനെന്നായിടവും
തിരികേ മടങ്ങുമ്പോൾ
എൻ കരൾ കൃടിൽ
കിളിയായ് കൃടിരിപ്പു ഞാൻ
തളില്ല എൻ മനം
നിചലിരു അരികുപറ്റി
ഒരു നിശ്ചൽ രൂപമായ്
നിന്നേയും കാത്തിരിക്കവേ
നിനെ തൊടു തീണ്ടാൻ
വീട്ടു നൽകയില്ലാർക്കും
എന്നും കിനാവിലെ
ചുടു നൽകീട്ടു ഞാൻ
നിരു കിനാക്കൾ
എറ്റട്ടുക്കാം പ്രിയേ
അവക്കുതിർ ഏകാടുക്കാം
ഇനിയേരെദുരം ഇല്ല തനിയെ
താണ്ടി നടക്കാം നമുക്കിനി
ജീവിതപ്പാത, വരിക നീ
ഒരുമിച്ചു താങ്ങായ് താണ്ടീടാം
വരിക കിളി, പ്രണയമായ് നീ
കടലാഴങ്ങേണ്ടും കടന്നു ചെല്ലാം
പ്രണയത്തിരയായ് മാറാം
പ്രണയത്തിനായുന്നു അതിലുമപ്പുറം
ഉയിർ പോകുവോളം
ഒടുവിലോരു ശിലയായ്ത്തീരാം
അതുവരെ പ്രണയിക്കാം
നമുക്ക് പരസ്പരം

വേണം. രണ്ട് കണ്ണ്.

കാടിച്ചു കീറുന്നു തെരുവു നായ
നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ
അവ കാണുവാനും വേണം
ഈ ജനാധിപത്യ രാജ്യത്ത്
നമ്മുടെ രണ്ടു കണ്ണും
കുട്ടം തെറ്റി നാടിന്തെ നാട്ടാരെ
ഭീതിയിലാഴ്ത്തും കാട്ടാനകളെ
തളക്കാനായ് വേണം നീതിയുടെ
രണ്ട് കണ്ണുകൾ
വേണം നമുക്കും
രണ്ടു കണ്ണുകൾ നമ്മുടെ സോദരിമാരെ
തെരുവിലപമാനഭീതിയിലാഴ്ത്തുന്
കാമക്കണ്ണുകളെ തിരിച്ചറിയാനായിന്നും
നമതിനകൾ വേർത്തിരിച്ചറിയാനായ്
ആവശ്യത്തിന് പ്രതികരിക്കാനായ്
വേണം പുതു തലമുറയ്ക്കിന്
തിരിച്ചറിവേകാനൊരു കണ്ണ്.
ജീവിതമരിയാനും ജീവിതമെന്ന
നാടകം ആട്ടിത്തീർക്കുവരെയും
വേണം നമ്മുക്കിന് കാഴ്ചകായ്
രണ്ട് കണ്ണ്.
മഴയായി തീർന്നിടാൻ താൻ കൊതിച്ചു
ങ്ങു നേരമെങ്ങിലും കൂളിൽ മഴയായി
നിന്നുള്ളിൽ പെയ്തിരിങ്ങുവാൻ
പ്പും കുടിനീതിനായി അലയുമൊരാ
ജനതയ്യുടെ ഭാഷനിരായ് തീരാൻ
ങ്ങു ചെറുവൈയിലായി നിന്നെ
താലോടാൻ താൻ കൊതിച്ചു
മഴയത്തു നനയുന്നോൾ വന്നു നിന്നെപ്പൂതിന്ത
മഴ മൃദുവായി ഒപ്പിരെടുക്കാൻ
ങ്ങു മധുര സ്വപ്നമായ് നിന്നിലെത്തിടാൻ
എരെ താൻ കൊതിച്ചു
ഉറങ്ങുന നിൻ മിച്ചിയെ തലോടുവാൻ
ങ്ങു ചെറുമരസ്മിതമായ
നിൻ മനസ്സിന്റെ കോൺഡിൽ ആരോരുമറിയാതെ
വിതച്ചുരാ കനലിനെ നനച്ചിട്ടു പോരുവാൻ

രാജ് പ്രസയക്കുറിപ്പ്

നാം പ്രസയിച്ചാരാ നല്ലനാളിലെ
നിറമേകുമോർമ്മതൻ നിന്നവിലാൻ താൻ
നീയകനൊഡി തരിശുളുമിയിൽ
രാജ് ഏകാന്തധ്യാനത്തിലാൻ താൻ
ഈ ധ്യാനത്തിലിരുന്നും താൻ
നീ പെയ്തകനുപോയ ആ കാലവർഷവും
നിൻ കുടക്കിഴിലോനായ് നാം രണ്ടു പേരും
മഴനന്നതെ സപ്പനങ്ങൾ തൻ ചിതാഭസ്മവുമായി
താൻ കാതോർത്തുനില്ക്കവേ
ഇന്നലകളിലേയ്ക്ക് താൻ
തിരിഞ്ഞു നോക്കവേ
കത്തിതീർന്ന കനലെരിഞ്ഞ
പകലുകൾക്കും അക്കരെ
മഴനന്നതെ രാജ് പുക്കാലമുണ്ടായിരുന്നു
ഇന്നന്ത് ഒർമ്മകൾ മാത്രം
രെക്കവെള്ളയിൽ ബാക്കിയായത്
ഉൾന്നു പോഡാരാ നന്നതെ സപ്പനത്തിൻ്റെ
മഴക്കാല ഓർമ്മകൾ മാത്രം
എന്നുമെന്നും കുടെയെത്തും
മനോവേദനകൾ പോലെ
എരിഞ്ഞടങ്ങിയ സപ്പനങ്ങളുടെ
ഓർമ്മച്ചിരാതായ് ഓടിയെത്തും
ഇന്നുമാ മഴനന്നതെ കുട്ടിക്കാലം
തിമിർത്തുപെയ്യും പെരുമഴക്കു മുൻപേ
നന്നതുപെയ്യും ചാറ്റലിലോടിക്കളിച്ചതും
പനിപിടിച്ച് ചുരുണ്ട കുടി മടിപിടിച്ച് നാളുകളിലെ
ഓർമ്മകളെന്നും മനസ്സിനൊരു
സാന്ത്വനമായ് ഇന്നും താൻ കരുതിടുന്നു